

دانشگاه شاهد

Shahed University

دانشگاه شاهد

روایت آستانه

طراحی ورودی اصلی دانشگاه شاهد

روایت آستانه: از هیاهوی شهر تا سکوت اندیشه

تصور کنید در میانه شلوغی و کثرت تهران، به سمت دانشگاه حرکت می‌کنید. در دوردست، حجمی استوار و باوقار ایستاده است؛ اما این حجم، یک دیوار صامت نیست. شما در آستانه‌ی یک فضای ورودی هستید که قرار است نسبت شما را با محیط بیرون و درون دانشگاه تنظیم کند.

داستان این سردر، داستان ورود است.

همین که به طاق ورودی نزدیک می‌شوید، ضخامت دیوارها توجهتان را جلب می‌کند. اینجا خبری از کانکس‌های الحاقی یا حجم‌های اضافه برای حراست نیست؛ امنیت، در تار و پود خود بنا حل شده است. ما به سراغ سنت «جرزهای درون‌تهی» در قلعه‌ها و دژهای کهن ایرانی رفته‌ایم؛ جایی که دیوار، فقط یک مرز نازک نیست، بلکه بخشی از سازمان فضایی بناست. حراست در دل این جرزه‌های قطور جای گرفته تا عملکرد مراقبت و کنترل، بدون برهم‌زدن ترکیب کلی بنا، درون خود کالبد تعریف شود.

حالا وارد می‌شوید. اینجا مهم‌ترین کیفیت فضایی شکل می‌گیرد: تغییر تدریجی مسیر و مقیاس.

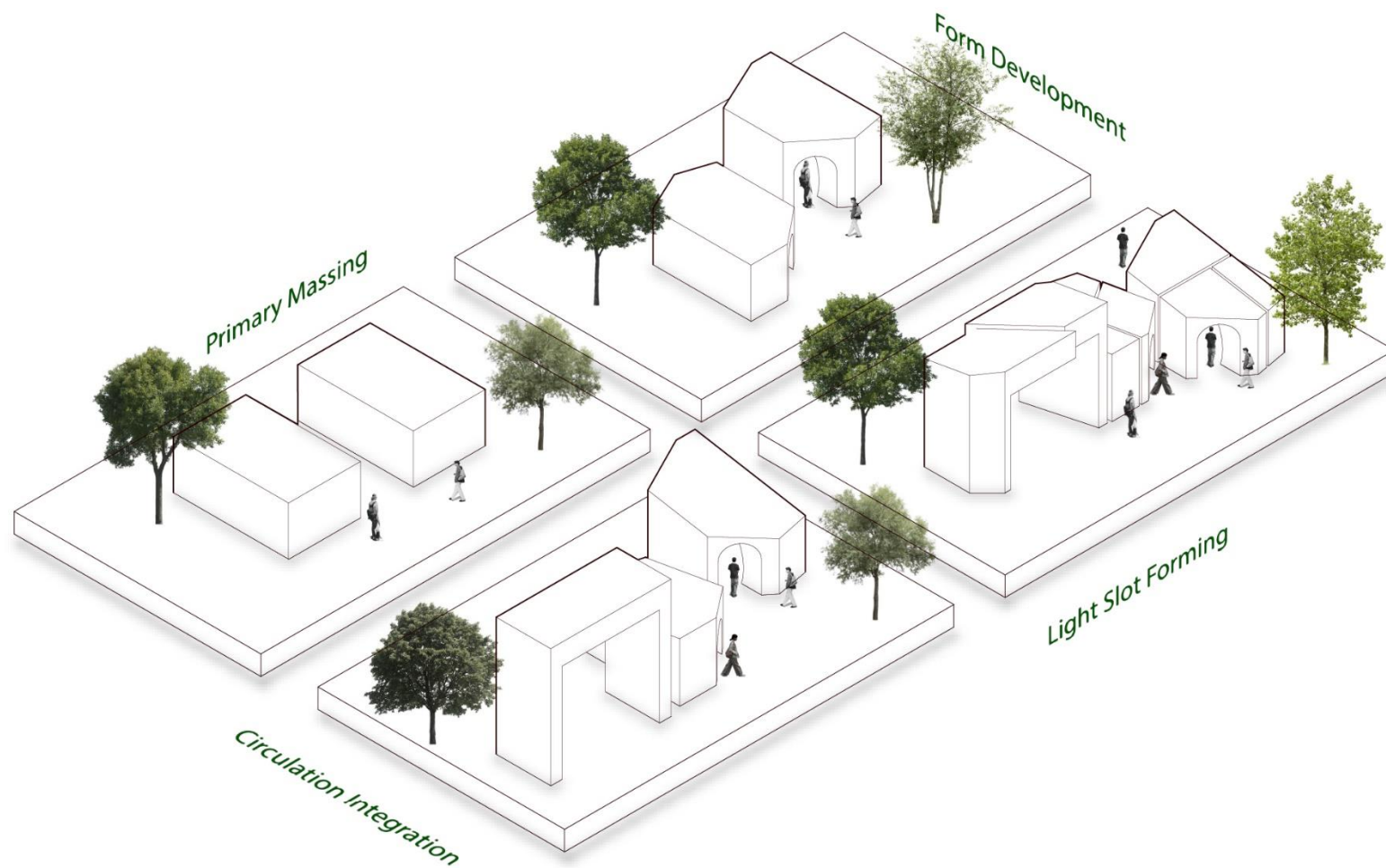
گویی روح مسجد شیخ‌لطف‌الله در کالبد این بنا دمیده شده است. شما در حالی که در فضای گنبدی میانی قدم می‌زنید، مسیری را طی می‌کنید که به شکلی نامحسوس شما را می‌چرخاند. این چرخش، یک تدبیر فضایی هوشمندانه است؛ مسیری که بدون برخورد بصری مستقیم، ورود بانوان و آقایان را تفکیک می‌کند، اما نه با کشیدن یک دیوار صلب در میان، بلکه با استفاده از تغییر محور و هدایت حرکتی. شما می‌چرخید، جهت را گم نمی‌کنید، اما فضا به تدریج شما را از بیرون به درون منتقل می‌کند، در همین لحظه، سرتان را بالا می‌گیرید شکاف‌ها شروع به تعریف نقش خود می‌کنند.

این‌ها صرفاً سوراخ‌هایی برای عبور نور نیستند؛ این شکاف‌ها بخشی از منطق پوسته‌اند. آن‌ها صلبیت بنا را تعدیل می‌کنند و به دیوار اجازه می‌دهند تا از یک سطح یکدست، به یک لایه‌ی فعال و متخلخل تبدیل شود. نور از این شیارها نه به صورت مستقیم و شدید، بلکه به شکل کنترل‌شده بر بدنه می‌نشیند. این همان کیفیتی است که در معماری ما بارها دیده می‌شود؛ نوری فیلترشده که هم فضا را روشن می‌کند و هم حس درون‌بودگی و حریم را حفظ می‌کند.

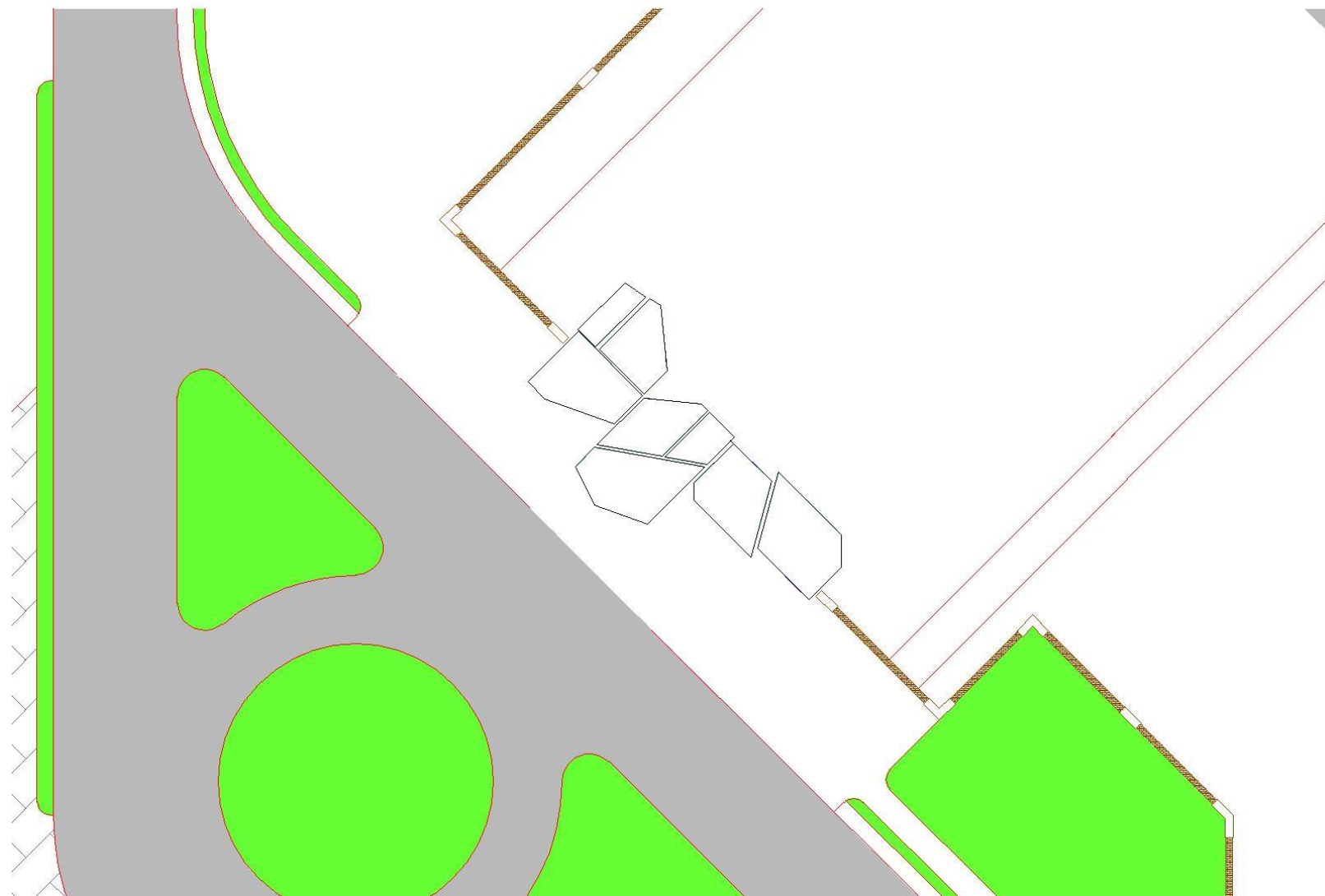
خورشید که حرکت می‌کند، این شکاف‌ها بنا را به یک حجم متغیر در طول روز تبدیل می‌کنند. صبح‌ها با نوری تند و غروب‌ها با نوری نرم، بنا مدام در حال تغییر خوانش بصری خود است. سایه‌ها روی جرزها می‌نشینند و به شما یادآوری می‌کنند که این بنا، فقط یک توده‌ی ایستا نیست؛ بلکه پوسته‌ای است که با اقلیم، نور و زمان وارد رابطه می‌شود.

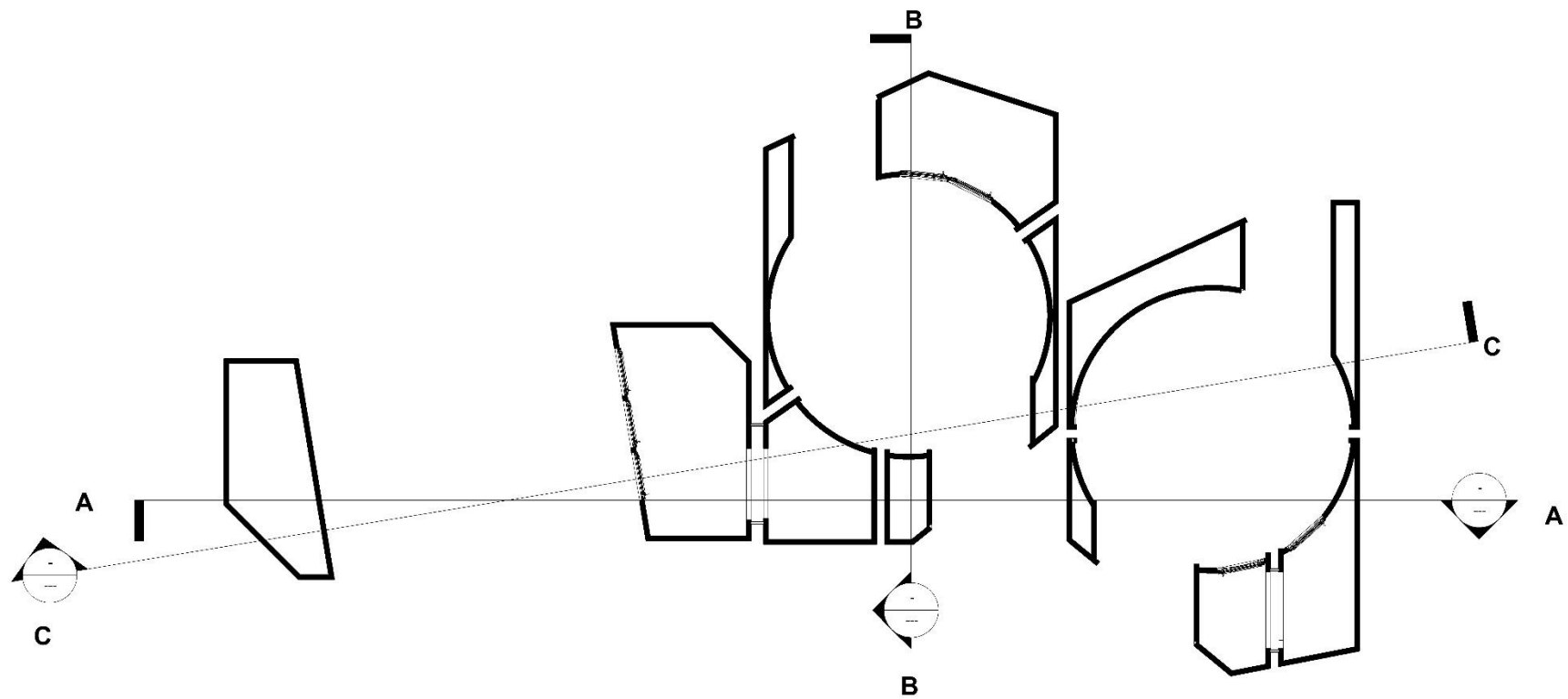
در نهایت، وقتی از طاق خروجی عبور می‌کنید و پا به محوطه دانشگاه می‌گذارید، متوجه می‌شوید که این سردر، شما را برای ورود به فضای آموزشی آماده کرده است. شما از فضای متراکم خیابان عبور کردید، در فضای میانی مکث کردید، و حالا با نظم‌ی روشن‌تر وارد محوطه می‌شوید.

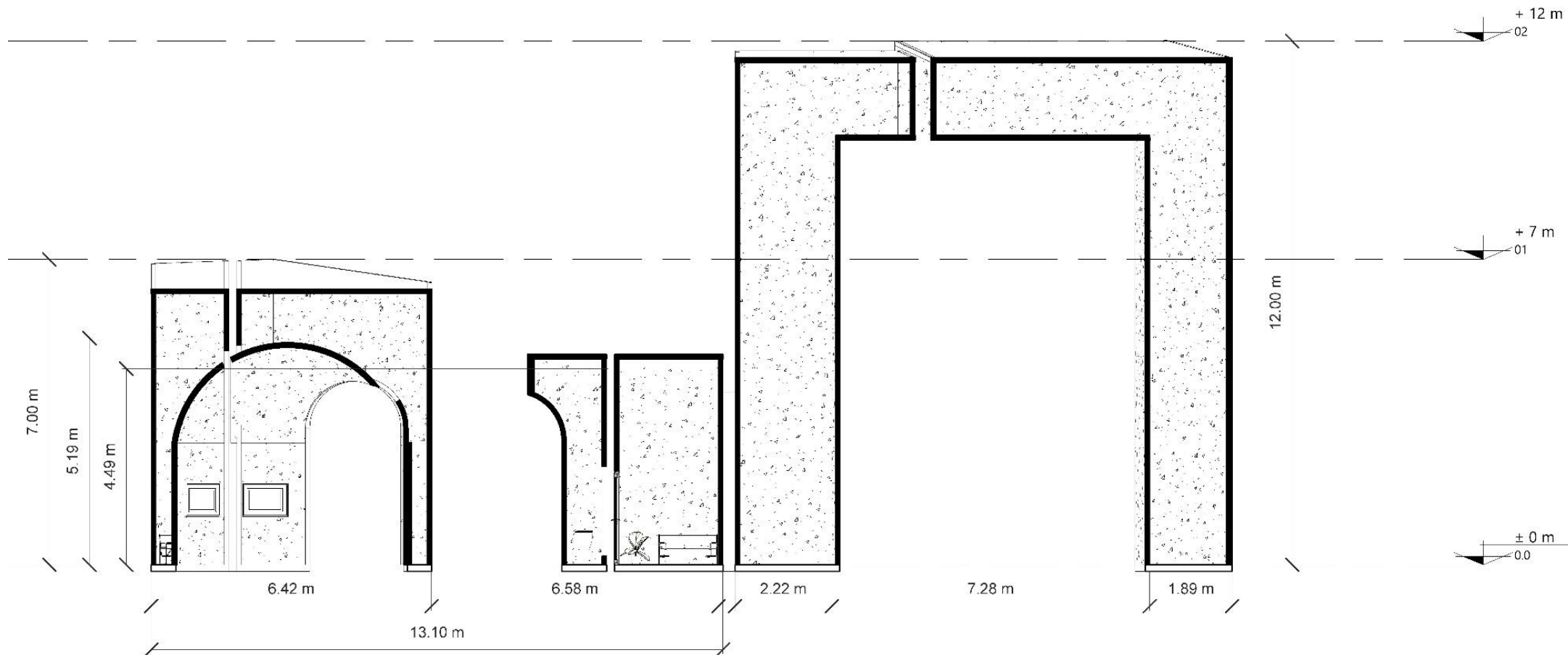
اینجا، معماری یعنی همین: طراحی فضایی که خود را نه در یک نگاه، بلکه به تدریج، از طریق ضخامت، نور، مسیر و مکث آشکار می‌کند.

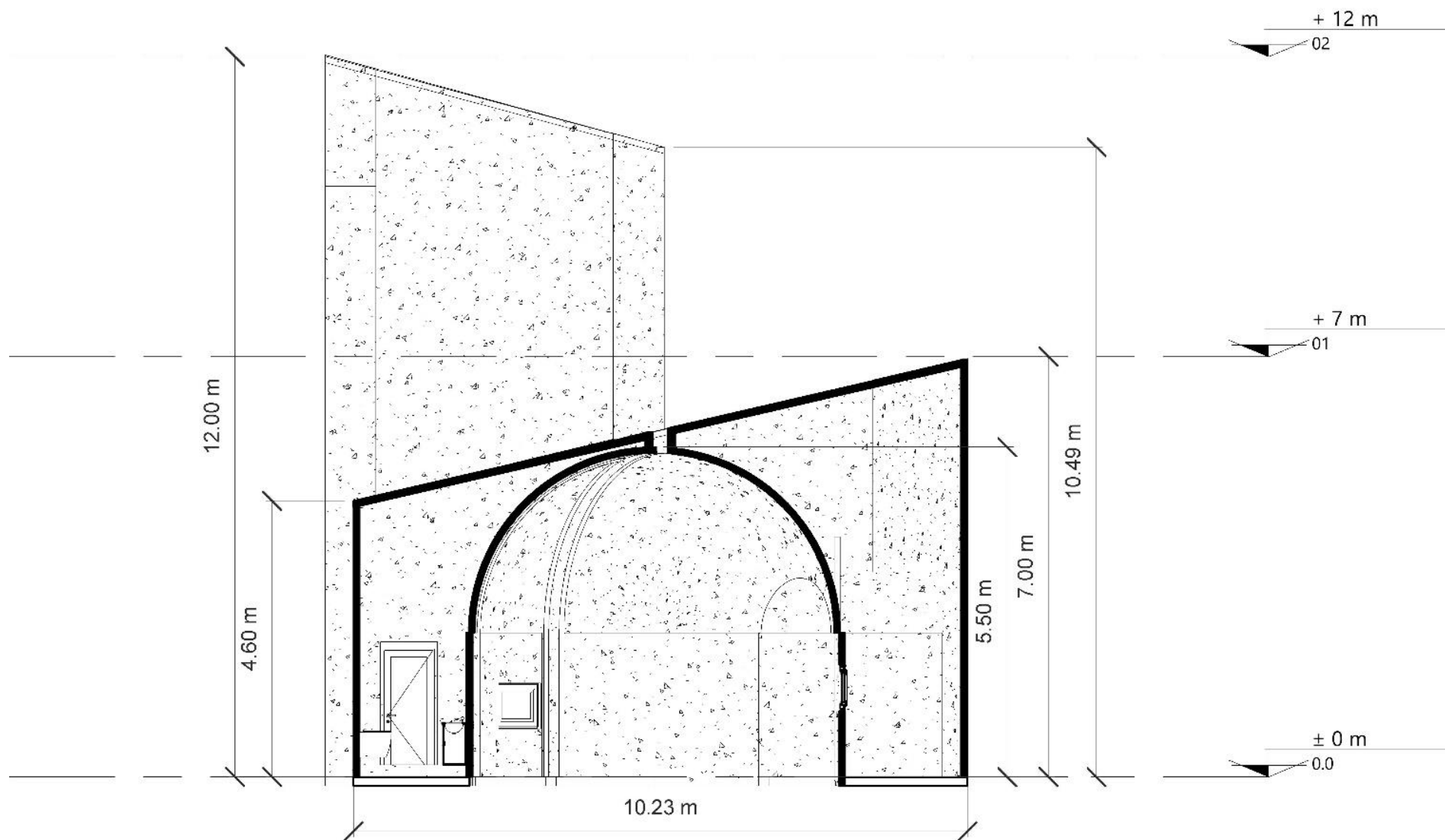
جانهایی سایت پلان

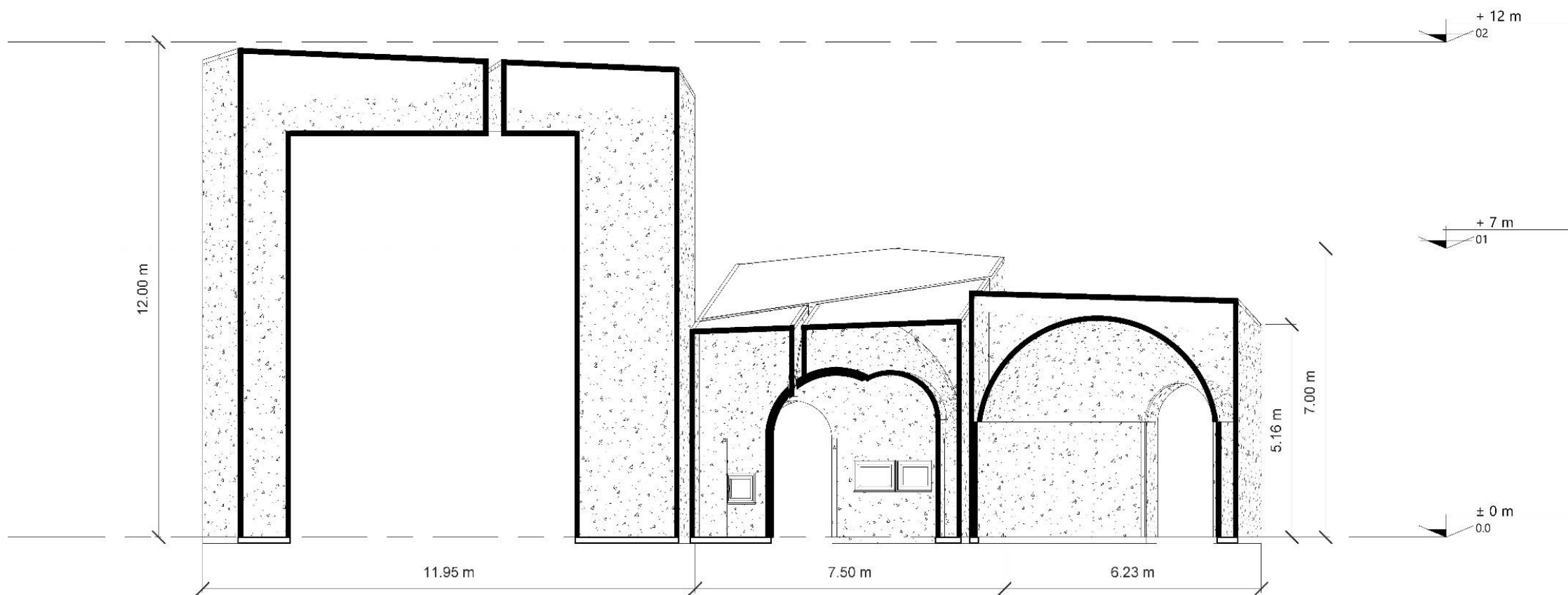

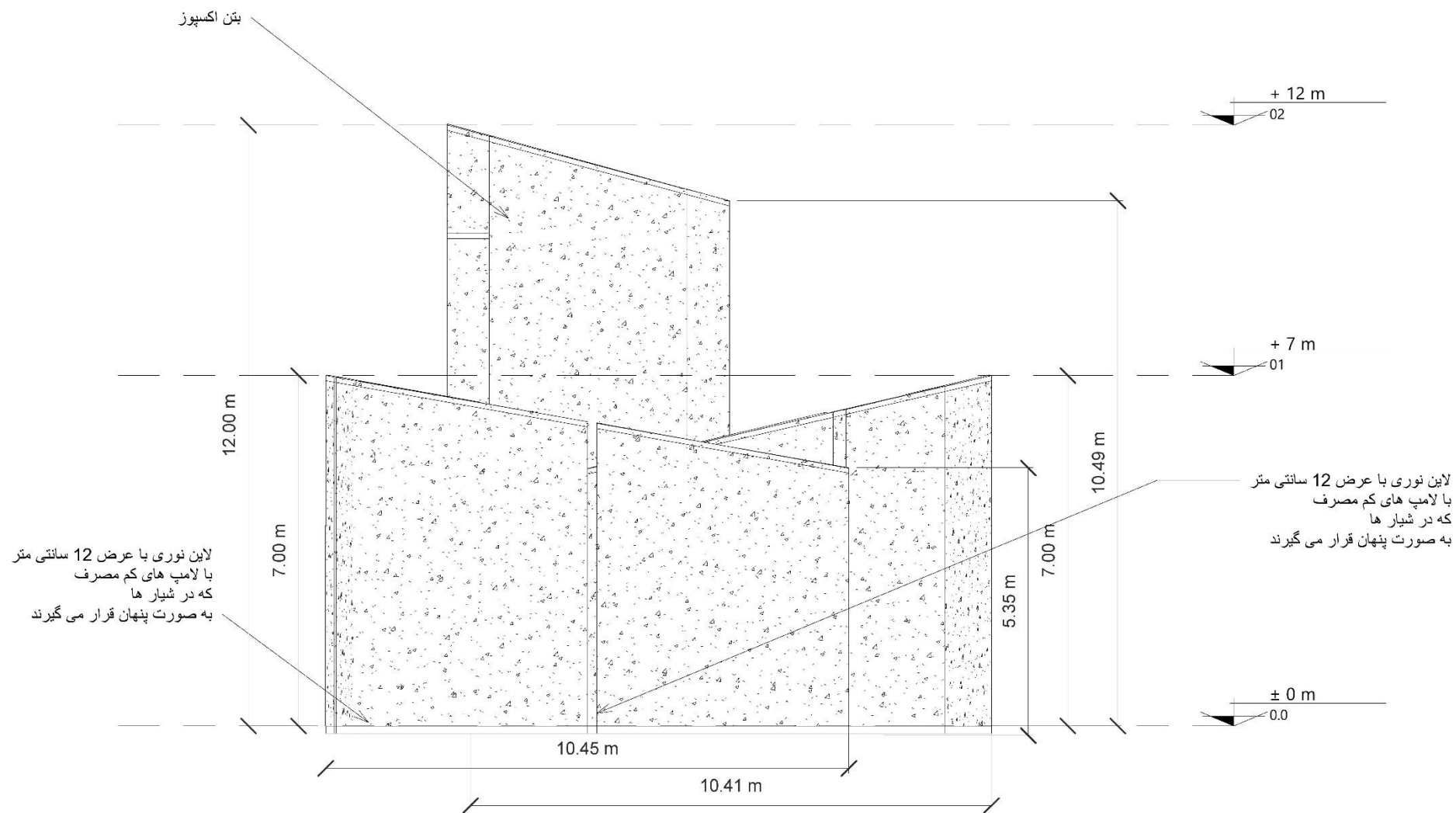
برش A-A

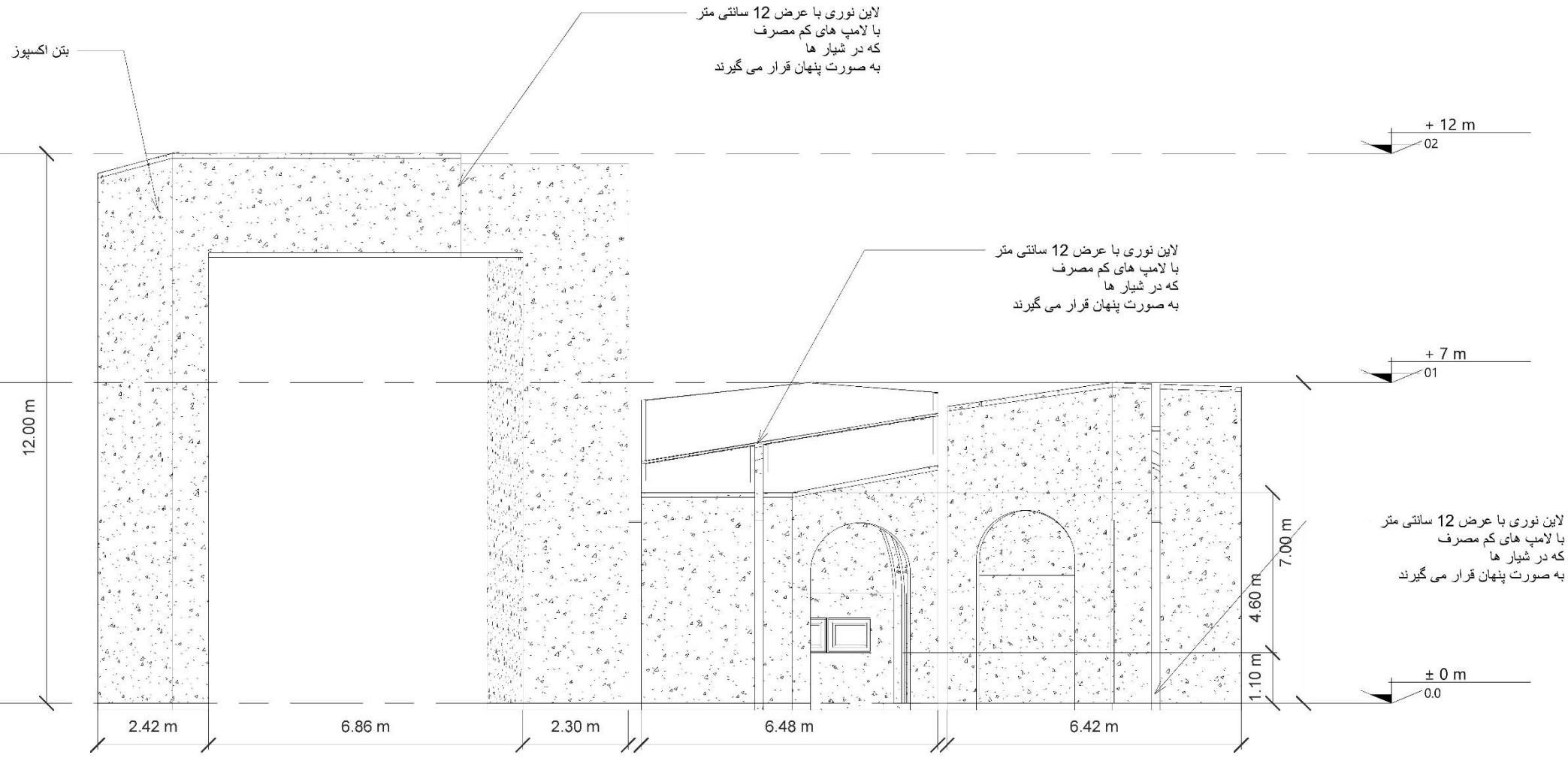

برش B-B

برش C-C

نمای جنوبی

لاین نوری با عرض 12 سانتی متر
با لامپ های کم مصرف
که در شیار ها
به صورت پنهان قرار می گیرند

بتن اکسپوز

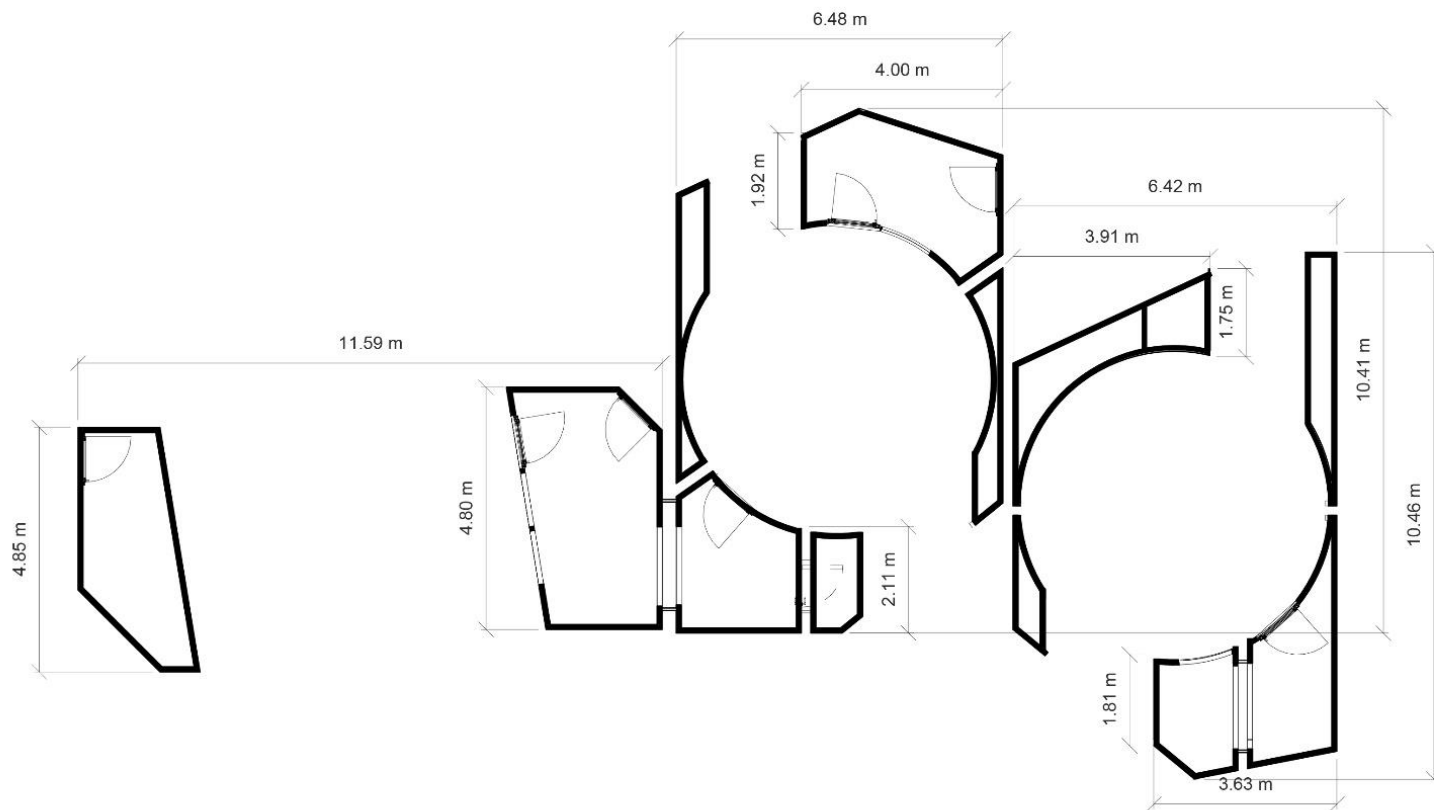

لاین نوری با عرض 12 سانتی متر
با لامپ های کم مصرف
که در شیار ها
به صورت پنهان قرار می گیرند

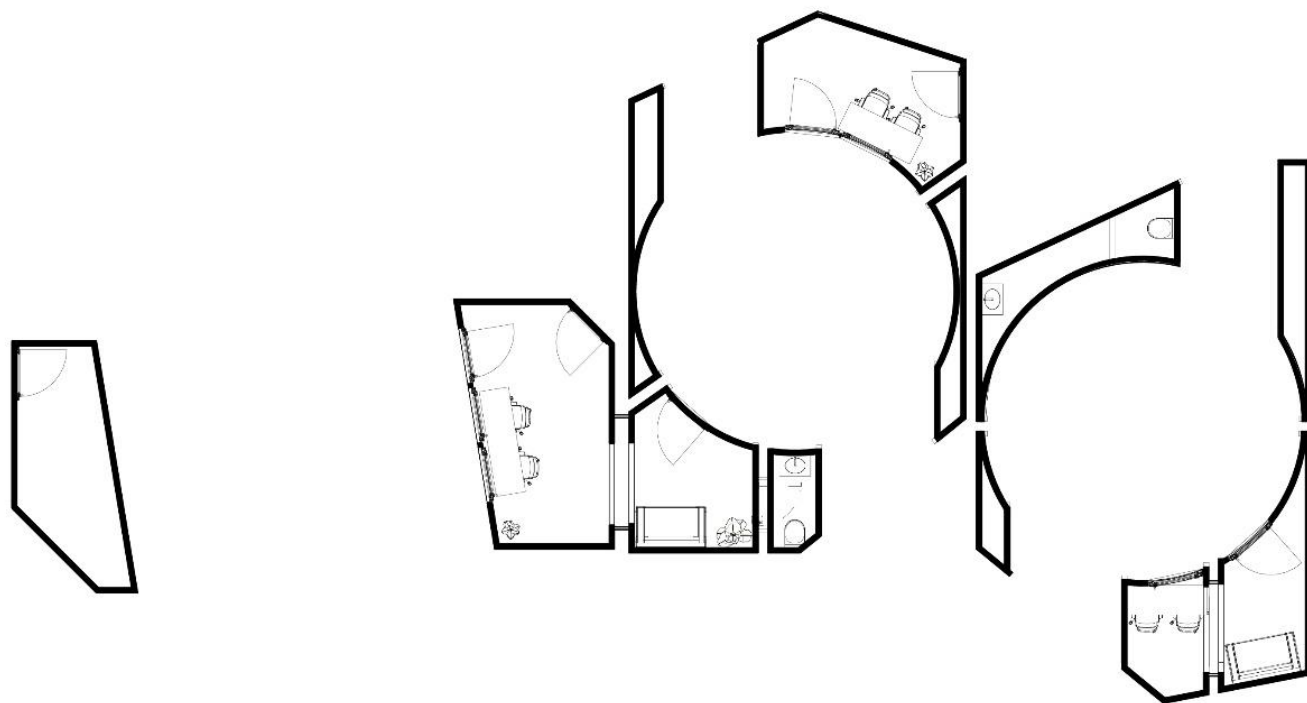
نمای غربی

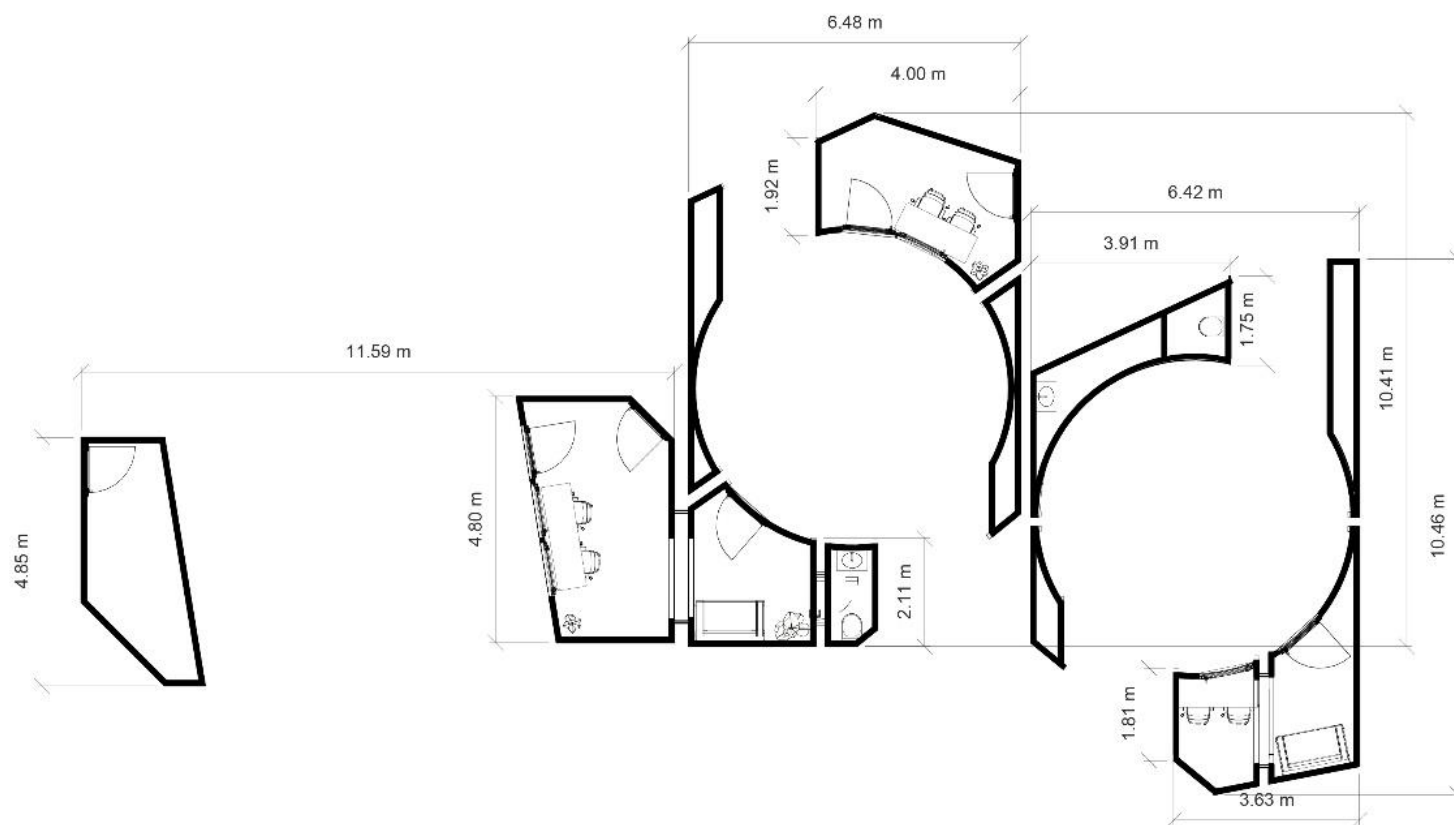
نمای شمالی

پلان اندازه گذاری

پلان مبلمان

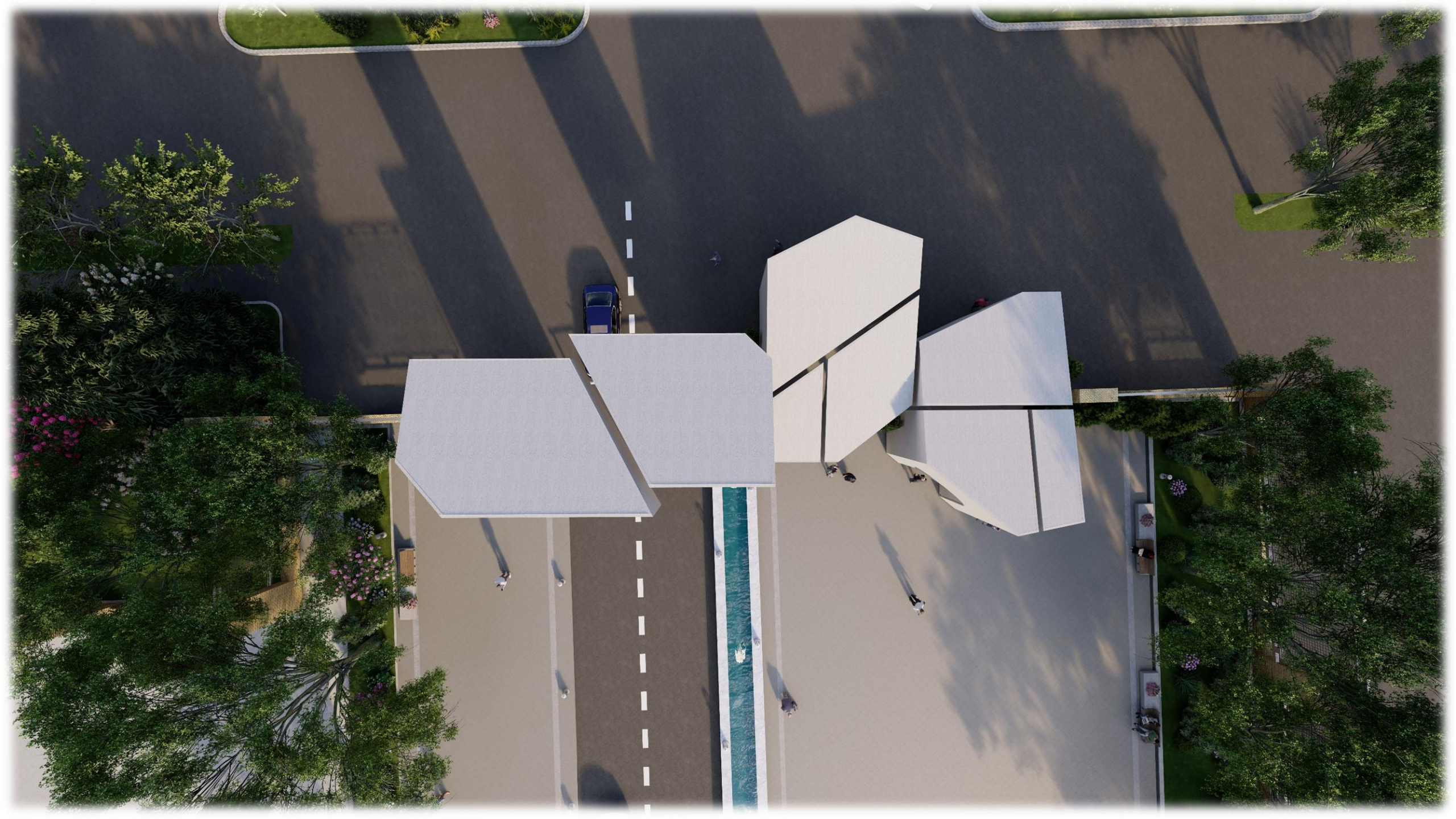
پلان مبلمان و اندازه گذاری

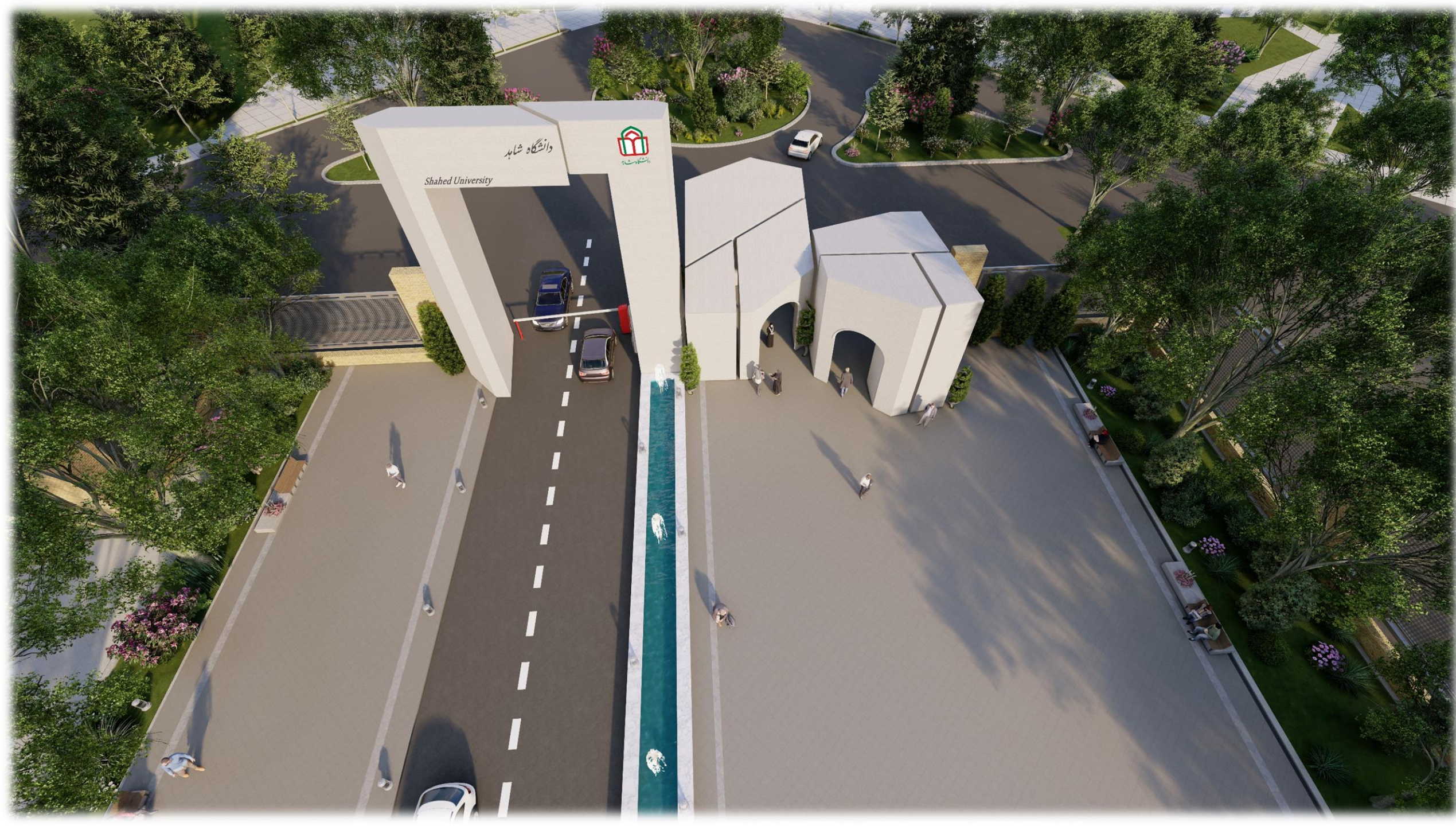

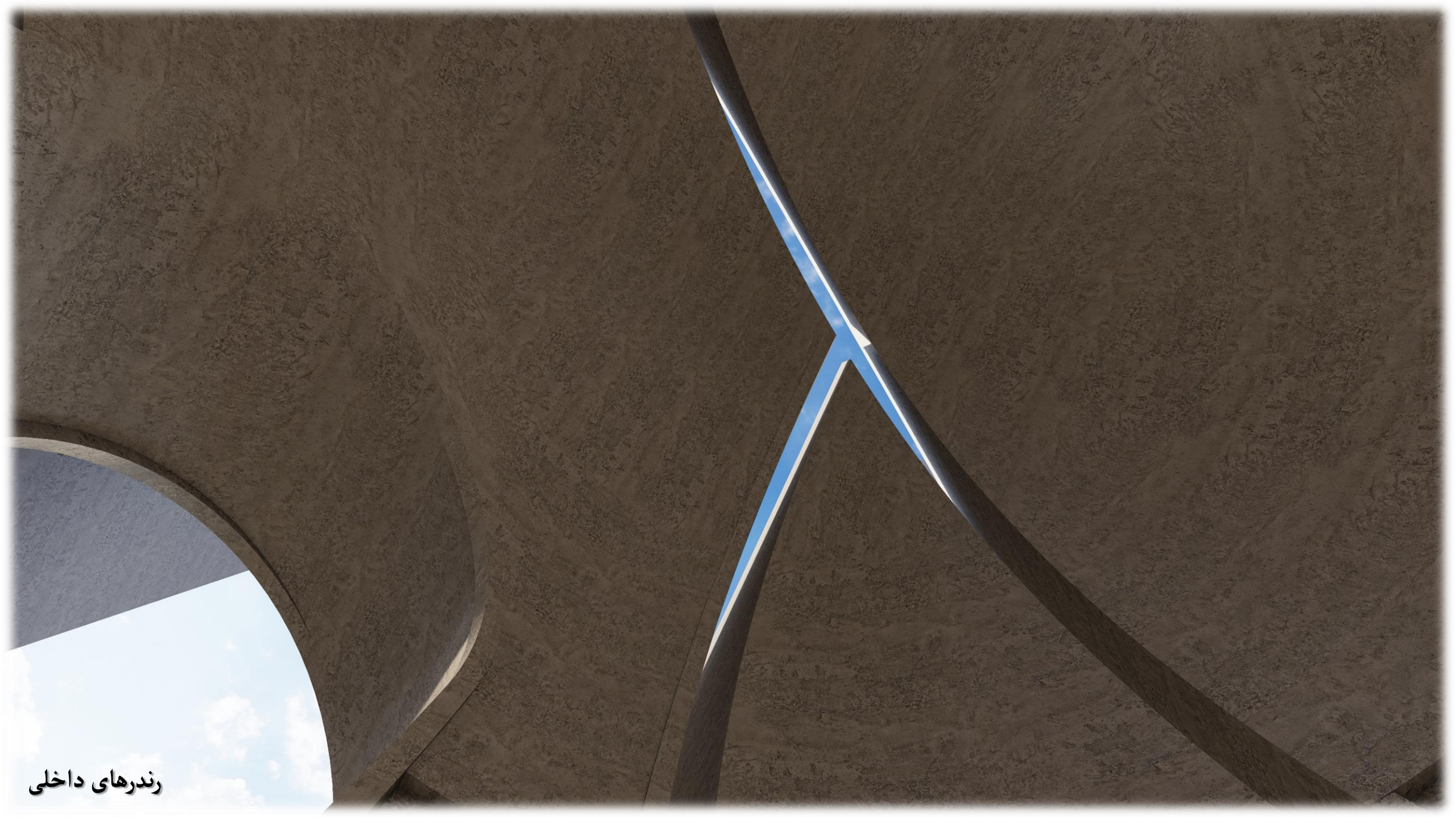

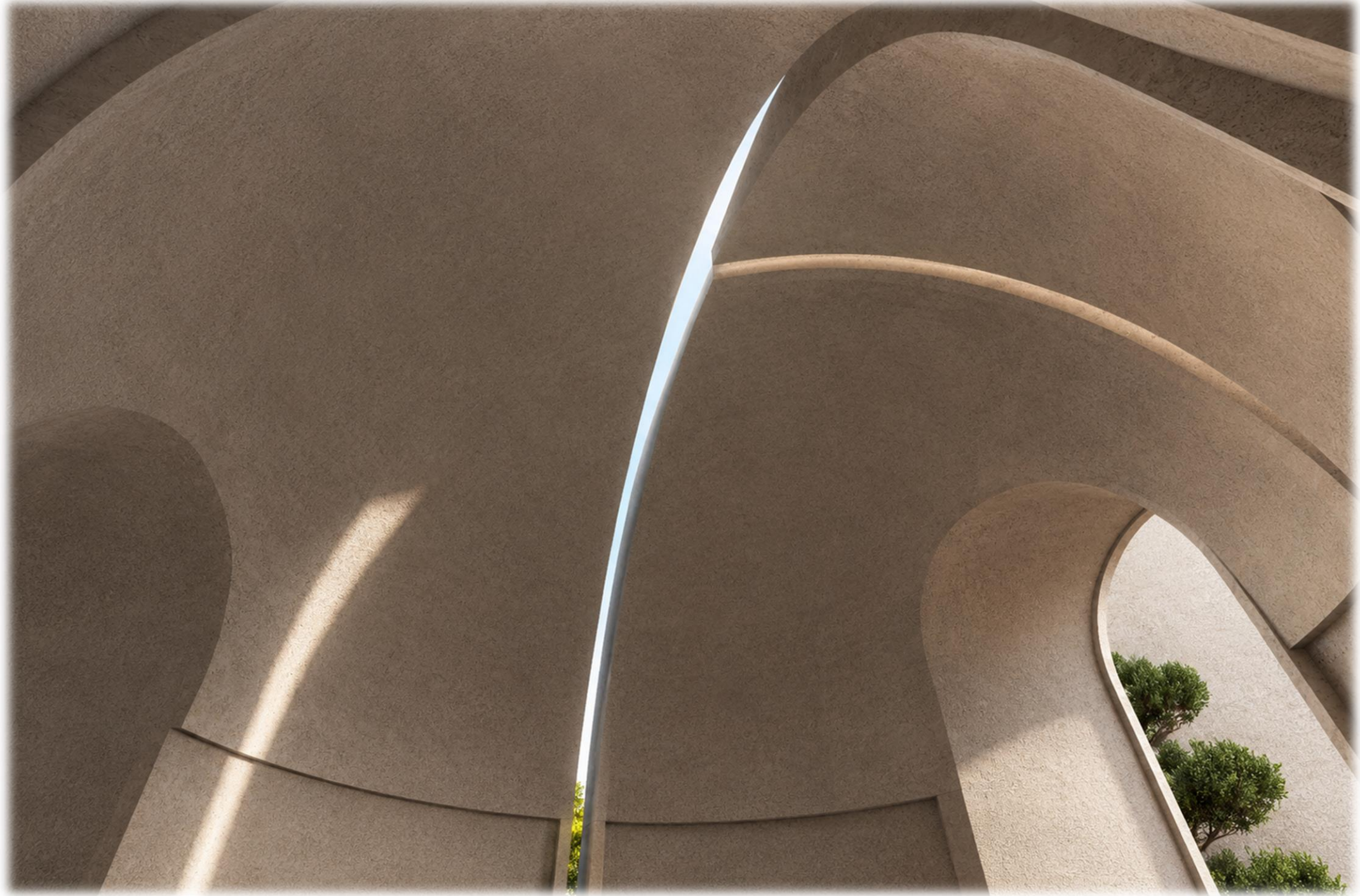

رندره‌های داخلی

دانشگاه شاهد

Shahed University

فتومونتاژها

